

פרשת לך לך

היהודי הראשון והתורה

בפרשת לך-לך יש דבר מיוחד: היא מספרת לנו על היהודי הראשון בעולם - אברהם אבינו: על הציווי של ה' אליו "לך לך מארצך", הליכתו לארץ, ברית-בין הבתרים והבטחת ארץ ישראל לזרעו, ועל מצוות ברית מילה שה' מצווה אותו. אלו הם העניינים הראשונים המסופרים לנו בתורה על היהודי הראשון, ואם כך, ברור שעניינים אלו מבטאים את התוכן הכללי של כללות התורה והיהדות. מאז תקופת אברהם אבינו התחילה תקופה חדשה בעולם: תקופת 2000 שנות תורה. עד אז, 2000 השנה הראשונות לבריאת העולם נקראים בפי חז"ל: 2000 שנות תוהו, ומאז (ובעיקר מהציווי "לך-לך") מתחילה ההכנה למתן תורה, שלכן כבר מאז מתחילות "שנות תורה". השם "תורה" הוא מלשון "הוראה". שכן כל דבר הכתוב בתורה מהווה הוראה נצחית לחיי היום-יום לכל אחד ואחת מאיתנו, ובפרט בשבת בה אנו קוראים בתורה את הפרשה - הרי עניינים אלו "חיים" שוב ומלמדים אותנו שוב עניין אקטואלי מאוד כאן ועכשיו. ברור אם כך שגם עניינים אלו, אותם מספרת התורה בפרשתנו, באים ללמד אותנו משהו למעשה. אין זה רק כדי לספר לנו מה קרה עם אברהם.

עוד לא קיבלנו הכל!

את התורה קיבלנו כבר מזמן, ומאז אנו לומדים אותה שנים רבות. אם כן מה אנו למדים לפועל היום מענייני הפרשה המהווים, כאמור, הכנה למתן תורה? ובפרט שכפל המילה, "לך-לך", מורה על הליכה נעלית, עליה בלא ערך למדרגה הקודמת.

תשובה חלקית לכך מסתתרת בברכה שאנו אומרים כל יום: "...ברוך אתה ה' נותן התורה". למה אנו אומרים "נותן" בלשון הווה ולא "נתן" בלשון עבר? משום שבכל יום ויום אנו מקבלים מחדש את התורה בדרגה גבוהה יותר ויותר! ואם יש את קבלת התורה בדרגה גבוהה יותר, וודאי שצריך גם הכנה באופן נעלה יותר לקבלת תורה זו, "לך לך". התעלות זו - הן בהכנה והן בקבלה הן תמידיות - עד (ועד בכלל) ל"תורה חדשה מאיתי תצא" - שתתגלה לנו על ידי משיח בגאולה האמיתית והשלמה.

כך גם בנוגע להמשך הפרשה: באשר לסיפור הליכת אברהם בארץ, אומרים חז"ל שבהליכתו, ובפרט בהבטחת ה' "לזרעך נתתי" ("כבר נתתי!") את הארץ הזאת", נקנתה לנו ארץ ישראל. אם כך, מה אנו למדים היום מסיפור עניין שכבר קרה? הרי כבר קיבלנו את הארץ, אז מה אפשר עוד ללמוד למעשה מהבטחתה, או מכך שבהליכת אברהם בה הוא "קנה אותה לזרעו עד עולם"?

אולם התבוננות בתוכן הבטחת ה' בברית בין הבתרים מלמדת אותנו שעדיין לא קיבלנו את כל הארץ המובטחת. ה' הבטיח לאברהם ארץ המורכבת משטחן של 10 אומות שהיו קיימות אז באזור הארץ (החיתי, האמורי, הפריזי...), ולפועל, בכל התקופות, קיבלנו רק שטח של 7 מתוך ה-10. את השטח שהיה אז בשליטת העמים: קיני, קניזי וקדמוני - לא קיבלנו עדיין, ונקבלם רק בימות המשיח.

עכשיו צריך להתכונן

כיום, אם כן, אנו עדיין לא במצב האופטימאלי שלנו: לא מבחינת קבלת התורה, ולא מבחינת קבלת הארץ. יתרה מכך: גם מבחינת המגורים בארץ, עדיין לא הגענו למצב האופטימאלי של "כל יושביה עליה" (=כל בני גרים בארץ ישראל), שזו דרגת שלמות הקשורה גם לקיום המצוות. למשל, מצוות שנת היובל, אותה מקיימים רק בהתקיים התנאי של "כל יושביה עליה" (לפחות רובו של כל שבט). מצב זה בשלמותו, בדרגה הנעלית ביותר, יתקיים בימות המשיח, כאשר כל בני ישראל ממש, מכל הדורות כולם, יגורו בארץ ישראל. "כל יושביה עליה". ובכן, אם גם בקבלת התורה, גם בקבלת הארץ,

"הדבש, שרומז על שלימות הגילוי דפנימיות התורה לעתיד לבוא" (חמשה עשר בשבט ה'תשנ"ב)

וגם מבחינת המגורים עליה על ידי עם ישראל עדיין לא הגענו לשלמות - אנו אוחזים עדיין בהכנות למצב אופטימאלי זה, והסיפור בתורה על ההכנות לכך אקטואלי מאוד מבחינתנו. אנו היום הדור האחרון לגלות, והראשון לגאולה. כל ההכנות כבר הסתיימו, כולן ממש, ובהחלט זה הזמן לערוך את ההכנות בפועל לקבלת התורה והארץ בשלמות.

למעלה, למטה, ומה שמחבר אותם

כשאברהם קיבל מה' את הציווי "לך לך מארצך" הוא היה כבר בן 75, אך למרות זאת, התורה לא מספרת לנו עליו כמעט כלום עד לאותו שלב. מדוע? משום שכל עבודתו עד אז הייתה באופן שהוא והעולם היו 2 מציאויות נפרדות. שמו היה אברם: אב-רם. המצוות שהוא קיים לא גרמו להורדת אלוקות וחיבורה לעולם התחתון שלנו, ובאותה מידה גם העולם עצמו לא התעלה והתרומם לדרגות קדושה - מה שכן קורה היום כאשר אנו מקיימים מצוות.

הייתה זו גזירה שגזר ה': עליונים לא ירדו למטה, ותחתונים לא יעלו למעלה. אי אפשר לחבר גשמיות עם אלקות, בורא עם נברא. גזירה זו בוטלה במתן תורה. ומתי החלה ההכנה לאיחוד הזה עם האלוקות? בפרשתנו, ובעיקר בציווי "לך-לך". לכן גם משנה ה' את שמו בהמשך מ"אברם" ל"אברהם" - שמשמעותו: "אב המון גויים", וכפרוש רש"י: "אב לכל העולם" הוא מתחיל בעבודת ההכנה לבירור והעלאת העולם לקדושה.

בכל המצוות אותם קיימו האבות לפני מתן תורה - לאחר סיום פעולת המצוות לא שרתה הקדושה בחפץ הגשמי בו קוימה המצווה. בשונה מכך הרי היום החפץ הגשמי עצמו מתקדש (כמו: תפילין, סידור, וכל דבר בו מקיימים מצווה), שכן הגזרה בוטלה והקדושה חודרת בתוך גשמיות העולם. הגשמיות עצמה הופכת להיות קדושה.

דבר זה החל במיוחד במצווה אותה מצאנו בסוף הפרשה: מצוות מילה. על ידי מצוות מילה חדרה הקדושה באבר הגשמי, ונשארה בו באופן תמידי. זהו עניין העלאת החומרי לרוחני, ה"מטה" עולה ל"מעלה". ולכן מהמצוות שקיימו האבות, ובעיקר ממצוות מילה, נובע הכח שיש לנו היום להחדיר קדושה לעולם הגשמי.

חיבור עליונים ותחתונים - רק ע"י "לך לך"

אברהם אבינו בהחלט עבד בעולם גם לפני כן: הוא פרסם אלוקות עד כדי מסירות נפש על כך, והשתדל בכל יכולתו לתקן את בני דורו. הייתה זו עבודה במדרגות נעלות ביותר, אך זהו רק מה שהוא מצליח לעשות בכוחות עצמו, כוחות של נברא. רק כאשר אומר לו ה' "לך לך" - התקדם, התעלה והתרומם עוד ועוד, הרי דווקא בכוח זה הוא מצליח לא רק להעלות את העולם (בזכות התעלותו העצמית ללא מדידה והגבלה), אלא שבמעגל חוזר - השפעתו על העולם גורמת התעלות גם בו עצמו והתגלות כוחותיו הנעלמים, התגלות לעצמו והתגלות לעולם. כך יכולים להגיע לאיחוד של העליונים והתחתונים, מה שנעשה בשלמות במתן תורה.

גם בסדר פרשיות התורה אנו מוצאים לכך ביטוי: פרשת בראשית היא תיאור הבריאה על ידי ה', העליונים. פרשת נח קשורה לזיכוך העולם הגשמי התחתון - על ידי עבודת נח, ובעיקר על ידי המבול שטיהר את העולם. ופרשת "לך-לך" מבטאת את חיבור העליונים והתחתונים, כהכנה למתן תורה.

בשביל זה קיבלנו את ארץ ישראל: כדי לעשות מהארץ הגשמית - ארץ הקודש. זהו הקשר בין "לך לך" (שהוא, כאמור, הכנה למתן תורה), לבין הבטחת הארץ בהמשך הפרשה - כי רק על ידי "לך לך" ניתן הכח לרומם את הגשמי ולהפוך אותו לקדושה, עד ששלמות קיום התורה והמצוות היא דווקא בארץ ישראל.

"הדבש, שרומז על שלימות הגילוי דפנימיות התורה לעתיד לבוא" (חמשה עשר בשבט ה'תשנ"ב)

תתחילו להתכונן

כל עוד חסר לנו היום בשלמות של שני עניינים עיקריים אלו: שלמות הארץ והתורה, הרי אנו עדיין בשלב ההכנה למתן תורה ולקניין הארץ. הפרשה כולה מדברת אלינו: "לך-לך"! התקדם והתעלה והתכונן לשלמות המיוחלת הזו.

ומדובר לא רק על שלמות שמחוץ לנו, אלא גם שלמותנו האישית: 10 העמים שהזכרנו קודם משולים לעשרת כוחות הנפש: 7 העמים - למידות שבלב האדם (חסד, גבורה, תפארת...) 31 העמים שעדיין לא קיבלנו את ארצם - לשלושת כוחות השכל (חכמה, בינה, דעת). כיום עבודתנו בעולם והחיבור שלנו לאלוקות נעשה על ידי העבודה בכוח המידות, והשימוש בכוחות השכל בא על מנת להשפיע על כוחות הנפש ולחברם לאלוקות. אולם שלמות העבודה, לעתיד לבוא, תהיה כאשר כל כוחות האדם יתחברו באופן מוחלט לאלוקות. "ואהבת את ה' אלוך בלבבך (7 המידות), ובכל נפשך (כל 10 הכוחות), ובכל מאדך" ("מאד" הוא בלי גבול, לך לך).

אחת ההוראות לפועל מכך היא שבתור הכנה לגאולה עלינו לנצל את כל כוחותינו ללמוד ולחדש בתורה לא רק בכוחות הגלויים (כמו אברהם לפני "לך לך") אלא אף בכוחות הנסתרים, ואף בכוחות כה נעלמים שהאדם אינו מודע להם כלל, ולהוסיף לא רק באיכות הלימוד העצמי, אלא אף בהשפעה על הזולת ובהוספת מספר התלמידים בשיעורי תורה ובאיכות הלימוד שלהם. וזאת באופן של למעלה מכל מדידה והגבלה - עד לגאולה האמיתית והשלמה.

הוספה בלימוד ענייני הגאולה ומשיח צדקנו (מדברי הרבי בשיחה)

על פי המדובר לעיל, שבדורנו זה במיוחד (הדור האחרון בגלות והדור הראשון של הגאולה) ישנה הדגשה יתירה על העבודה ד"לך לך מארצך גו' אל הארץ אשר אראך", וקנין כל עשר הארצות - הרי מובן, שהדבר צריך להשתקף לכל לראש בעבודה מעין זה של יהודי, על ידי שהוא מוסיף בלימוד התורה, לא רק לפי ג' המוחין שלו השייכים למדות, אלא גם ג' מוחין בעצם. שזה במיוחד - על ידי הוספה בלימוד פנימיות התורה (כולל בביאור עניינים אלו דעבודת המוחין), כולל בענייני הגאולה ומשיח צדקנו.

"המעשה הוא העיקר" - ההוראות לפועל שמביא הרבי בשיחה

- להשתדל ללמוד ולחדש בתורה באופן של "לך-לך" - למעלה מהכוחות הגלויים ובגילוי הכוחות שהיו עד היום נעלמים אפילו מעצמו, שהוא לא שיער כלל שיש לו כאלו כוחות.
- להוסיף עוד ועוד תלמידים לשיעורי תורה - לא לשקוט ולא לנוח כל זמן שישנו עוד מי שעדיין אינו מגיע לשיעור תורה.
- להוסיף גם באיכות הלימוד של התלמידים - עד שגם הם יגלו בעצמם כוחות נעלמים, ובאופן שלמעלה מכל מדידה והגבלה.
- לא לסמוך על עצמו בזה, שכן הוא עלול להיות משוחד, אלא שמישהו אחר יבדוק אם אכן מיצה את יכולתו.
- להוסיף בלימוד פנימיות התורה לא רק בשכל השייך למידות אלא גם ב"מוחין בעצם", כולל בביאור עניינים אלו של עבודת המוחין בתורת החסידות ובענייני הגאולה ומשיח.

בזכות נשים: 0523.973.770 DvashMalchus@gmail.com

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד